

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

الحاج داکتر امین الدین سعیدی

۲۷ جون ۲۰۱۲

مکالمه شیطان بانوح علیه السلام

حضرت نوح علیه السلام یکی از پیامبرانی است که با تمام حوصله مندی خواست تا قوم خویش را از چنگال جهل و بت پرستی نجات دهد. ولی؛ هر چه آنها را نصیحت کرد نتیجه نگرفت و هر چه قوم خویش را به عذاب الهی هشدار می داد و اعلام خطر می کرد، قومش از گمراهی دست برنمی داشت.

وضعیت به حدی رسید که قوم خطاب به نوح علیه السلام کرده گفت:

«ای نوح! با ما جزّ و بحث زیاد کردی، و بسیار بر نصیحت خود پافشاری هم نمودی، حالا وقت آن رسیده است که اگر در گفتار خویش صادق هستی، آن چه را از عذاب الهی به ما وعده می دهی بیاور.»

در این وقت است که از سوی پروردگار به نوح علیه السلام وحی می شود: «جز آنان که (تاکنون) ایمان آورده اند، دیگر هیچ کس از قوم تو، ایمان نخواهد آورد، بنابراین از کارهایی که بت پرستان انجام می دهند غمگین مباش». (سوره هود آیات: ۳۳ و ۳۶)

نوح علیه السلام از جانب پروردگار به ساختن کشتی مکلف می گردد: «وَ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَ وَحِينَا وَ لَا تُخَاطِبُنِي فِي الْاٰدِيْنَ ظَلَمُوْا اِنَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ؛ و اکنون در حضور ما و طبق وحی ما کشتی بساز! و درباره آنها که ستم کردند شفاعت مکن که همه آنها غرق شدنی هستند.» (سوره هود: آیت ۳۷).

حضرت نوح علیه السلام نیز مطابق فرمان الله، قوم خود را از عذاب سخت الهی و بلای عظیم طوفان که در پیش رو دارند برحذر می دارد، ولی با آنها؛ قومش به لجابت خود می افزودند.

نوح علیه السلام به طور کلی از هدایت شدن قوم مأیوس شد، زیرا می دید روز به روز بر لجابت و آزار آنها افزوده می شود و آنها آن چنان از نظر فکری و روحی مسخ شده اند که هیچ روزنه امیدی برای نوح علیه السلام برای جذب قومش باقی نماند، حتی زن و فرزندش هم نصیحت پدر را گوش نکرد.

پروردگاریه نوح علیه السلام فرمود: «لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ؛ جز آنکه که تا کنون ایمان آورده اند، دیگر هیچ کس از قوم تو ایمان نخواهد آورد.» (سوره هود آیه ۴۰)

در همین وقت است که: نوح علیه السلام قوم خویش را سزاوار نفرین می بیند و آنان را چنین نفرین کرد: «رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا إِنَّكَ إِن تَذَرُهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا؛ پروردگارا! احدی از کافران را روی زمین زنده مگذار، چرا که اگر آنها را زنده بگذاری بندگان را گمراه می کنند و جز نسلی گنهکار و کافر به وجود نمی آورند». (سوره هود آیات ۲۶ و ۲۷)

در این وقت است که طوفان عظیمی از آسمان و زمین، از شرق و غرب همه جا را فرا می گیرد، آبی که از آسمان می آمد باران نبود، بلکه چون سیلی بود که بر زمین می ریخت و همه جای زمین تبدیل به آبشارهای عظیم و بینظیر گردید.

همه جا را آب گرفت و کشتی نوح علیه السلام در سطح آب قرار گرفت، و همه انسانهایی که در بیرون کشتی باقی مانده بودند، غرق شده به هلاکت رسیدند.

می گویند در همین اثنا شیطان به نزد نوح علیه السلام می آید و خطاب به نوح علیه السلام کرده و می گوید:

تو حقی بر گردن من داری، که من می خواهم آن را برایت ادا کنم!

نوح علیه السلام (در تعجب فرو رفت) و گفت:

جای بسیار تعجب است که من حقی بر تو داشته باشم، با آنهم بگو چه حقی؟ باز با خود چه آوردی! شیطان خطاب به نوح علیه السلام کرد و گفت:

همان نفرینی که درباره قومت کردی و آنها را غرق نمودی، و احدی باقی نماند که من او را گمراه سازم، بنابراین من تا مدتی در بیکاری با سر خواهم برد، تا این که نسل دیگری به دنیا آیند و من به گمراه ساختن آنها مشغول شوم.

نوح به شیطان گفت: حالا دیگر چه را می خواهی جبران کنی؟

شیطان گفت:

در سه موقع به یاد من باش! که من نزدیک ترین فاصله را به بندگان در این سه موقع دارم:

– هنگامی که خشم، تو را فرا می گیرد؛ به یاد من باش!

– هنگامی که میان دو نفر قضاوت می کنی؛ به یاد من باش!

– هنگامی که با زن بیگانه ای تنها هستی، و هیچ کس در آنجا نیست؛ باز هم به یاد من باش!»

پایان

تتبع و نگارش:

امین الدین «سعیدی – سعید افغانی»

مدیر مطالعات ستراتیژیک افغان و

مسئول مرکز کلتوری دحق لاره- جرمنی